

PAUL

Březen 2019

Obsah

Budování.....	2
Úvod	3
Horoskop na březen 2019	6
Vlakové toulky - Ukrajina.....	9
Je Hrabec blbec? - Rozhovor	11
Naučte se učit – První tři tipy	13
Méně popu, více kvality – Tigran Hamasyan: Mockroot.....	17
Herní dojmy – Resident Evil 2 Remake	18
Ostravské kulturní vzruchy: Daniel Balabán, Paleorest.....	20
Znovu ve hře - Recenze.....	23
THERE IS NO PLANET B	25
Úvod do sportovní rubriky.....	29
Hudební události roku 2019	31
AQUAMAN (2018).....	32
Zajíci si balí kufry.....	35
Povalečův průvodce Ostravou – Kam na kafe?	37
Memes měsíce	39

Budování

Korektura: Jana Seibertová, Jakub Nejezchleba

Obálka: Lucie Kobzová

Grafika: Jana Seibertová s pomocí přátel

Úvod

V úvodu ti, milý čtenáři, představíme všechny členy redakce a jejich odpovědi na všetečné dotazy.

Barbora Bouchalová

Čím trávíš zbytečně mnoho času?

Zbytečně mnoho času strávím nicneděláním nebo děláním náhodných a bezvýznamných aktivit.

Jaké je tvé guilty pleasure?

Jsem hrozně škodolibá, když někdo například spadne, tak se můžu potřhat smíchy i když bych měla zachovat kamennou tvář a běžet na pomoc. A rozhodně sladkosti, mohla bych je jíst od rána do večera.

Daniel Košťál

Čím trávíš zbytečně mnoho času?

Zima mi nedělá úplně dobře, a tak poslední dobou trávím zbytečně mnoho času spánkem, hlavně v odpoledních hodinách.

Proč ses rozhodl/a psát pro časopis PAUL?

Nevím, jestli jsem se rozhodl psát úplně dobrovolně nebo spíše z donucení naší šéfredaktorky, nicméně si myslím, že to může být zajímavá zkušenost.

Klára Mirová

Čím trávíš zbytečně mnoho času?

Vzhledem k tomu, že většinou naspím tak 16 hodin a přitom nevydávám téměř žádnou energii. Tak je asi mou odpovědí na tuto otázku spánek.

Tereza Juráňová

Čím trávíš zbytečně mnoho času?

Někdy strávím přespříliš času učením, když si nejsem jistá, zda něco opravdu umím nebo si to jen myslím - a ještě hůř když začnu multitaskovat a prokrastinovat.

Proč ses rozhodl/a psát pro časopis PAUL?

Protože mě psaní baví - tak proč to nezkusit? Navíc - už dělám tolik různých aktivit, že nevím, do čeho dalšího se zapojit dřív.

Terouš

Čím trávíš zbytečně mnoho času?

Většinu svého volného času trávím u počítačových her, ale baví mě to a nezdá se mi to jako ztracený čas.

Proč ses rozhodl/a psát pro časopis PAUL?

Miluji psaní, píšu básně, knihy atd. A do časopisu jsem chtěla psát už dávno, sen se mi splnil.

Barbora Sukatschová

Čím trávíš zbytečně mnoho času?

Svůj čas trávím spoustou věcí, ale žádná činnost mi neubírá více času, než by měla.

Jaké je tvé guilty pleasure?

Ještě jsem si žádné guilty pleasure nevytěžovala.

Tereza Bartusková

Čím trávíš zbytečně mnoho času?

Jako všichni asi trávím zbytečně moc času na sociálních sítích, co si budem.

Jaké je tvé guilty pleasure?

Neplánované sledování seriálu do jedné ráno.

Proč ses rozhodl/a psát pro časopis PAUL?

Psaní mě vždycky bavilo a беру to jako dobrou zkušenost do budoucna.

Katka

Jaké je tvé guilty pleasure?

Dívání se na seriály z dětství every now and then, protože proč ne!

Proč ses rozhodla psát pro časopis PAUL?

Jakási příprava na případnou budoucí kariéru.

Matěj Stolička

Čím trávíš zbytečně mnoho času?

Posloucháním hudby... Moje moto je, že s hudbou je všechno lepší, dokonce i teď mám na sobě sluchátka.

Jaké je tvé guilty pleasure?

Rád vyplňuju dotazníky typu: Jaká barva tě reprezentuje, a to i když mi pokaždé vyjde jiná.

Hana Rybová

Čím trávíš zbytečně mnoho času?

Asi jako většina dnešních teenagerů věnuji nejvíce času sledování seriálů. Nazvala bych se závislou. Častokrát je nový díl Stranger Things či 13 důvodů proč důležitější než test ze ZSV, který je připravován na další den.

Maja Kaletová

Čím trávíš zbytečně mnoho času?

Zbytečně mnoho času trávím posedáváním v kavárnách a sjížděním outfitů na Pinterestu.

Proč ses rozhodl/a psát pro časopis PAUL?

Do časopisu PAUL jsem se rozhodla psát proto, abych mohla předat myšlenky, které mě inspirovaly a posunuly v životě dál.

Jakub Nejezchleba

Čím trávíš zbytečně mnoho času?

Sledováním seriálů.

Jaké je tvé guilty pleasure?

Poslech popové hudby.

Jana Seibertová, šéfredaktorka

Čím trávíš zbytečně mnoho času?

Obrovskou spoustu času trávím sledováním všemožných zbytečností, hlavně seriálů a instastories lidí, které v životě nepotkám. A taky trávím mnoho času v kuchyni. Jsem schopna i z míchaných vajíček udělat hodinovou záležitost.

Jaké je tvé guilty pleasure?

Rozhodně kupování věcí, na které vím, že nemám peníze. A sobotní královské snídaně.

HOROSKOP NA BŘEZEN 2019

BERAN:

Jedinci narození v tomto znamení čeká pohodový a příjemný měsíc, nečeká vás nic zásadního...až na drobné pracovní/školní neshody. Nejedná se o nic velkého, takže nemusíte mít obavy. Ke konci března vašeho partnera zasáhne Amorův šíp a tak společně zažijete spoustu romantických okamžiků. Pokud jste nezadaní, chystá se pro vás velmi milé překvapení!

BÝK:

Březen bude víceméně celý o vztazích, především milostných a rodinných. Vaše drahá polovička vás vytočí snad úplně vším, co řekne. Nadechněte se, počítejte do 10, vydechněte a až po tomhle dlouhém procesu jednejte, jinak se potkáte s katastrofálními výsledky.

BLÍŽENCI:

Pracovní/školní povinnosti pro vás nyní představují spíše nepříjemné záležitosti a každodenní stres. Je naprosto pochopitelné, že jste ze všeho vyčerpaní, otrávení a nic vás nebaví, ale nezoufejte, tohle vše vás přejde v půlce měsíce a budou vás čekat pouze lepší zítřky!

RAK:

Zaměřte se na sebe! Celou věčnost jste se věnovali pouze okolí a zapomněli jste na sebe. Jestli máte rádi bublinkovou koupel, tak si ji dopřejte s vaší oblíbenou knihou, zasloužíte si to. Vyzkoušejte něco nového, exotického a zvláštního. Budete mít o čem vyprávět a budete tak středem pozornosti.

LEV:

Březen přinese podle horoskopu velký obrat. Konečně nastane období, kdy se Lvům začne dařit v osobním životě. Ovšem ve školní/pracovní sféře bude březen velmi nahnutý, bohužel ne ve váš prospěch. Zkuste to zachránit co nejdříve, jinak se to s vámi potáhne do dalších měsíců a to určitě nechcete!

PANNA:

Jestli máte pocit, že všichni jsou proti vám, nic vás nebaví, jste unavení, možná i podráždění. Nemyslete pouze negativně, kolem vás je hodně dobrých příležitostí, jen je přehlížíte. Dejte si chvíli oddech také od práce a běžte vykonat nějakou aktivitu. Například běháním se dokonale uvolníte a prospěje to vašemu fyzickému i psychickému zdraví.

VÁHY:

Hvězdy budou v březnu nadále přát nezadaným. Nepocházejte šanci potkat spřízněnou duši a mějte oči dokořán otevřené. Ostatní okolo vás mohou mít nějaké osobní potíže, proto buďte nápomocní a nestyďte se podat pomocnou ruku, vyplatí se to a až budete mít vy problémy, lidi vám to jistě rádi oplatí.

ŠTÍR:

Březen bude pro vás velice produktivní ve všech oblastech! Políbila vás múza, tudíž jste velmi kreativní. Vaše energie by se dala rozdávat, proto se nebojte vyzkoušet nějaké nové sportovní aktivity, které vám přijdou atraktivní již delší dobu. Klidně vyzkoušejte něco odvážného, ale pozor...zdraví máme jen jedno.

STŘELEC:

Komunikace sehraje v březnu důležitou roli, nebojte se promluvit se

svým partnerem, kamarádem, rodinným příslušníkem či nadřízeným o záležitosti, která vás delší dobu trápí. Když volíte vhodná slova a budete slušní, usměje se na vás štěstí a vyhnete se tak v budoucnu nepříjemným situacím.

KOZOROH:

Březen se vám tak trochu vysmívá. Potíží, kterou jste zahodili, se vám vrátí rychlostí blesku jako bumerang. Z toho plyne dobré ponaučení, nesnáze je dobré řešit, jak nejrychleji to jde a ne je pouze zahodit za hlavu a dělat, že se nás to netýká. Tento měsíc bude náročný, hodil vám do cesty nespočet překážek, ale hvězdy říkají, že březen bude pro všechny Kozorohy naprosto pohádkový.

VODNÁŘ:

Stejně tak jako Kozorozi, Vodnáři budou mít co dělat, aby v březnu dohnali všechny resty. Ničeho se ale nebojte. V tomto těžkém období se můžete spolehnout na pomoc a podporu od svých nejbližších.

RYBY:

Sluníčko sice v půlce února konečně vysvitne a značně se oteplí, ale to neznamená, že můžete ze svého šatníku oprášit letní šaty a kraťasy! Pořádně se oblékejte, ať na to nedoplatíte. Představa v posteli s dobrým seriálem je sice slibná, ale dohánět všechny své povinnosti už tak slibné není.

Barbora Bouchalová

Zdroje: https://www.astrohled.cz/horoskopy/horoskop-na-pristi-mesic/detail-horoskopu/?id_znameni=13
<http://horoskopy.etarot.cz/horoskop-2019-na-brezen-mesic.php>
<https://www.astrohoroskop.cz/brezen>

Vlakové toulky

Ukrajina

Ačkoliv je Ukrajina v posledních letech oblíbenou turistickou destinací mnoha Čechů, jen málokdo se dostane dál než do Lvova. Já se ale rozhodl navštívit vzdálenější místa této v minulých letech válkou zmítané země.

Ona válka je jedna z nejčastěji spojovaných událostí s Ukrajinou. Je důležité uvědomit si, že válka se týkala pouze východní části země, která je skoro desetkrát větší než Česká republika. I proto jsem po své dvaceti jedna hodinové cestě vlakem z Budapešti do Kyjeva napříč Maďarskem a Ukrajinou neviděl krom státních hranic jediného vojáka. Rozhodně si tak Ukrajinou nepředstavujte jako Evropu po druhé světové válce. Asi největší nebezpečí vám vzhledem k místní nátuře hrozí na silnicích. Ukrajinci rozhodně nepatří k nejbezpečnějším a nejohleduplnějším řidičům na světě.

Kyjev je hlavní město a je jedním z pěti ukrajinských měst (včetně Doněcku), ve kterém žije více než milion obyvatel. Městem protéká řeka Dněpr, která místy dosahuje šířky tři kilometry. Rozhodně si tak nemůžeme představovat řeku se spoustou historických mostů jako je tomu v Praze nebo Budapešti. Kulturně zajímavější je rozhodně její pravý břeh, na kterém se nachází většina významných památek, pro které bývá nazýván "matkou ruských měst". Na levém břehu se pak nachází sídliště představující typickou panelákovou sovětskou výstavbu. Nejrychlejším způsobem dopravy po Kyjevě je metro. Jedna, časově neomezená, jízda stojí osm hřiven, v přepočtu necelých sedm korun. Nejzajímavější stanicí v Kyjevě je stanice Arsenalna, se svou hloubkou 105 m se jedná o nejhlubší stanici metra na světě. Dostat se z nástupiště na povrch trvá asi pět minut.

Dalším městem, které jsem navštívil, je Charkov ležící v severovýchodní části země. 53% obyvatel města tvoří Ukrajinci a 43% Rusové. Díky této skutečnosti se v Charkově vytvořil zvláštní jazyk, který je spojením Ukrajinštiny a Ruštiny zvaný Suržyk. Spíše než

památky v Charkově poznáte neutěšený stav místní ekonomiky. Rozbité koleje s pomalu jedoucími tramvajemi vedle ještě rozbitější silnice. I přesto jsou místní neskutečně přátelští a ohleduplní. V tramvajích se jízdenky musí kupovat u řidiče, pokud je ale tramvaj plná a vy nastoupíte dozadu, nemusíte mít strach a můžete peníze dát nejbližšímu člověku, který je dá zase dalšímu a tak se peníze dostanou až k řidiči, který zase stejnou cestou pošle jízdenku.

Ukrajina je zemí, která má českým turistům co nabídnout. Její návštěvu bych ale doporučoval spíš v létě, protože v zimě jde neutěšená nejenom ekonomická situace cítit ještě víc. Ukrajina je levná a díky levným autobusovým spojům především do kulturně zajímavější západní Ukrajiny nebo levným letenkám z Katowic může být cesta do této země pro studenty opravdu zajímavá.

Daniel Košťál

Je Hrabec blbec?

Našeho nově zvoleného předsedu Studentského senátu, Dominika Hrabce, jistě všichni více, či méně znáte. O to, abychom ho všichni poznali o trochu více a mimo kampaně, se postarala naše redaktorka Klárka.

Ahoj Dominiku, můžu ti položit pár otázek ?

Určitě, do toho

Tak od voleb už pár týdnů uběhlo.. změnil se nějak tvůj život potom, co jsi se stal předsedou?

Dalo by se říct, že mám o trochu víc práce, ale tak drastické to není. A taky mě víc lidí poznává na chodbě, ale to mi nijak drasticky život nezměnilo.

A co na to třeba říká tvoje rodina, nebo tvoji přátelé?

V rodině jsem se se svou výhrou nijak nechlubil, ale myslím, že spíš mají starost, ať všechno zvládám. A přátelé, ti se tomu popravdě spíše smějí.

Smějí? To je poměrně nečekaná odpověď. Myslela jsem že třeba kamarádi ze školy ocení, že jim teď můžeš pomoci. Žádali tě už tedy spolužáci ať z nižšího či z tvého ročníku o nějakou konkrétní pomoc?

Tak o pomoc už jsem párkrát žádán byl. Zrovna nedávno jsem třeba byl na pánských záchodech a jeden z mých spolužáků mě poprosil o to, jestli bych mu nemohl podat toaletní papír. Samozřejmě jsem mu vyhověl a díky mé pomoci zvládl přijít v čas do hodiny. Mimo to jsem ale připraven komukoli pomoci, a to i s jinými věcmi, než jsou biologické potřeby.

😊 Podání toaletního papíru od samého předsedy! Úžasné! A velice ráda slyším, že jsi připraven a ochoten pomáhat. Nicméně jsou nějaké inovace, které jsi už na škole zavedl?

Tak zrovna dneska se v jídelně konečně objevila rychlovarná konvice, kterou jsme s Ivonou za pomoci paní ředitelky konečně zařídili. Mimo to jsme sepsali nové stanoví studentského senátu a taky začali spolupráci s marketingovým týmem školy. Takže i když to zatím nejde tolik vidět, tak si myslím, že za měsíc svého úřadování jsem toho stihl zařadit docela dost.

S pedagogickým sborem se mi zatím spolupracuje moc dobře. Jak paní ředitelka, tak členové marketingového týmu, se kterými jsem jednal byli velmi vstřícní a upřímně se těším na naši další spolupráci.

To mě velice těší! A myslím, že to potěší i všechny ostatní studenty. Moc děkuji za rozhovor a přeji plno štěstí a sil do dalších dnů! ❤️

Výtečně, už se těším až si zaliji čajíček nebo čínskou polévku! Takže ti chci jménem časopisu PAUL poděkovat a nejen za konvici! A poslední otázka se týká pedagogického sboru, jak se ti s nimi spolupracuje a jak moc jsou ochotni pomáhat?

Jsem moc rád že jsem mohl odpovědět na tvoje otázky a taky ti přeji hodně štěstí jak ve škole, tak mimo ni

Naučte se učit

Několik slov úvodem

Je tady další týden, a spolu s ním, tradičně, pár naplánovaných testů. Samozřejmě se očekává, že se na ně připravíte. Nějakým způsobem si zapamatovat každý den bezpočet informací je běžnou součástí studentského života – ale asi málokdy vám někdo řekne, jak to vlastně udělat. A právě s tím se vám budu snažit pomoci jak v tomhle článku, tak v dalších, které budou postupně následovat.

Dnes se zaměříme na několik obecných tipů, jak se učit efektivněji. Možná se ptáte: „A k čemu mi to vlastně bude?“ Odpověď je snadná: techniky efektivního učení vám mohou pomoci zvládnout se prokousat těmi tunami faktů k zapamatování rychleji a s lepším výsledkem. Slušné známky (a spokojení učitelé, popřípadě i rodiče pokud jim na tom záleží), pár kroků na cestě k vaší vysněné kariéře za sebou (ano, v podstatě pro každé povolání, a i tak pořád dost volného času – nezní to pěkně?)

První tři tipy pro efektivnější učení

1. Plánování

Taky se tu a tam učíte na poslední chvíli? Jistě, kdo to někdy nedělá, že... Prokrastinace je potvůrka, a dokopat se konečně otevřít ten sešit a alespoň si to přečíst může být někdy dost těžké. Občas se tak stane, že jistá část vašich myšlenek, které se prostě nechce, vás stihne přesvědčit, že hodinka či dvě večer den před testem vám na těch 20 A4 textu bude stačit. Pokud nejste jeden z těch, kterým stačí jednou si to přečíst, tehdy je na problém zaděláno.

Další kapitola sama pro sebe je, když až večer před testem zjistíte, že zítra píšete test z docela těžkého a obsáhlého učiva, což vás staví před volbu mezi pokusem se to alespoň trochu naučit za cenu

spánkového deficitu, nebo to jít psát kompletně nepřipravení. Nic moc vyhlídky, což?

Snadným řešením těchto problémů je diář. Základem je, když se o testu dozvíte, si rovnou zapsat kdy a z čeho se píše. Podobně když dostanete důležitý úkol, zapište si, co máte dělat a kdy to musíte odevzdat. Pak už stačí jen diář průběžně kontrolovat. Můžete si tak ušetřit plno zbytečných nervů a špatných známek.

Krokem číslo dva je si naplánovat, kdy se pustíte do samotného učení. Pokud toho máte hodně, rozhodně není dobré spoléhat, že to stihnete za pět minut dvanáct. Lepší je si všechno rozdělit na malé kousky a učit se po částech několik dní. Jednou výhodou je, že odpadá stres z toho, že už máte opravdu málo času a šance, že to stihnete, se blíží nule. Také se takto pojistíte, že se všechno zvládne, i pokud dojde k nějaké nepředvídatelné události žádající si váš čas a pozornost mnohem více.

2. Poznámky

Fajn, protože jste si test poznačili do diáře, víte o něm a nejste odkázáni na to, jestli vám to někdo připomene. Konečně jste se odhodlali sešit otevřít – ale jen co jste to udělali, zhrozili jste se. Všechno nepřehledné, nadržané tak, že máte problém to sami po sobě přečíst, a tady vám dokonce nejspíš klíčová část zápisu chybí! Jasně, tehdy jste přece byli nemocní, a pak už nějak nebyl čas a chuť si to dodělat. A teď... Z tohoto se vážně máte učit?

Co dělat aby k této situaci nedošlo? Jednoduše mít v poznámkách pořádek. Zapisujte si všechno podstatné, a pište tak, abyste to po sobě později přečetli. Pokud vám čitelné psaní dělá problém, zápisky v elektronické podobě to řeší. Ty mají navíc tu výhodu, že si do nich později snadno doplníte věci, které jste nestihli zapsat, nebo třeba další informace z učebnice či jiného zdroje, také lze dodatečně upravit formátování.

Dobré je používání barev, ty vám můžou hodně pomoci jednak zpřehlednit vaše poznámky, jednak přitáhnout vaši pozornost k tomu, co je opravdu důležité. Ale pozor, se zvýrazňovačem to nepřehžeňte -

pokud máte celý text podtrhnutý fialově, nemá to lepší efekt, než kdyby nebylo podtrhnuté nic. Účelem použití barev je vytáhnout to důležité, ne přebarvit stránku. Proto taky nezvýrazňujte celé věty, ale radši jen klíčová slova. Ty spojky a slovní vatu se učit nazpaměť stejně nemusíte.

Pokud chybíte, doplňte si zápisky co nejdřív. V době plné moderních technologií jistě nebude pro nikoho moc velký problém vám to vyfotit a poslat. Ideální je stihnout to ještě před další hodinou toho předmětu, protože tak nemusíte hádat, kolik si tak zhruba vynechat, a můžete jednoduše psát dál. Pokud si v těchto případech píšete někam po papírech, že to později přepíšete – pozor, z tohoto ušlechtilého předsevzetí se postupem času snadno může stát celý sešit v salátovém vydání, ne zrovna dvakrát upravený ani přehledný.

Poslední rada k poznámkám: Pište si vlastní! Učivo si líp zapamatujete už tím, že to píšete, navíc si můžete zapsat to, co vy chcete. V neposlední řadě, pokud se snažíte ulehčit si práci kopírováním poznámek kamarádů, hrozí, že se z plánovaného učení stane spíš luštění hieroglyfů, až si uvědomíte, že se spolužákovým písmem si opravdu nerozumíte.

3. Motivace

Motivace může být začátkem a koncem celé vaší snahy se učit. Když nevíte, proč něco děláte, asi sotva se donutíte to skutečně dělat.

Prvním typem je motivace vnější – učíte se, protože to po vás někdo chce. Nechcete zklamat rodiče a učitele, nestojíte o to mít doma průšvih. I tohle můžou být důvody, které vás k učení přimějí, ale nelze na ně vždycky spoléhat. Mnohem silnější je motivace vnitřní – učíte se, protože chcete. Víte, že vás to posouvá k vašim cílům, kterých přece chcete dosáhnout. Tohle vás udrží, abyste skutečně něco dělali, mnohem spolehlivěji. Jak ale svou vnitřní motivaci najít?

Prvním bodem je mít stanovený nějaký cíl. Mnoho z vás už alespoň tuší, co byste chtěli v životě dělat. Abyste si tyhle sny splnili, učení se nevyhnete. Ke každému povolání je potřeba něco vědět a umět. Pokud chcete jít na vysokou školu, ve většině případů budete muset

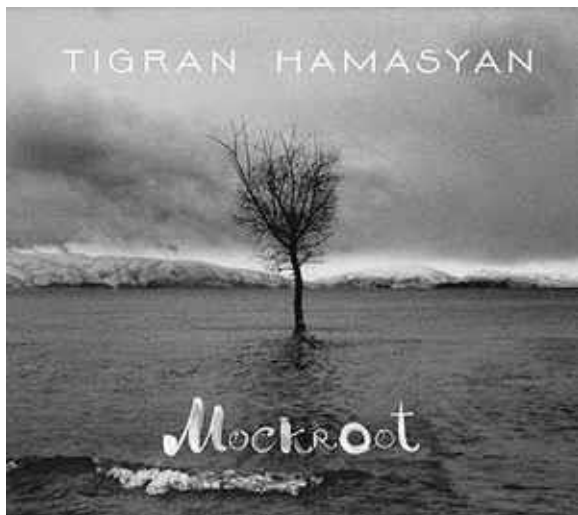
udělat příjmačky – a začít se na ně učit teprve až se začnou nebezpečně přibližovat (navíc když v tu samou dobu se budete muset připravit i na maturitu) není doporučeníhodný tip jak je udělat. Tu a tam vás možná vezmou rovnou, pokud máte dobrý průměr – to taky bez učení nepůjde. A i pokud žádný jasný cíl stanovený nemáte, jsem si jistá, že nikdo z vás netouží po zopakování ročníku – a i toto může být důvodem proč se na všechno nevykašlat. Své plány a cíle si někde napište, funguje to lépe než je svěřit pouhé paměti, která je zapomene ve chvíli, kdy se to bude nejméně hodit. Ideální samozřejmě je mít tento seznam co nejdříve na očích a často si jej připomínat.

Když máte svůj hlavní cíl stanoven, uvědomte si, co pro něj musíte udělat a rozdělte si to. Co z toho uděláte tento měsíc? Tento týden? A co je hlavním úkolem pro dnešní den? Tím se znovu vracíme k diáři. A když své plány splníte, odměňte se – třeba čokoládou či epizodou oblíbeného seriálu. Po náročném dni si to zasloužíte.

Tereza Juráňová

Méně popu, více kvality

Pro hudbu se dneska nechodí daleko. Pro kvalitní hudbu se kvůli tomu paradoxně chodí mnohemé dál. Abyste nemuseli chodit daleko, a brodit se bažinami nudy a průměrnosti, jsem tady já, abych vám poradil.

Tigran Hamasyan - Mockroot

Prvotřídní album z dílny pianisty Tigrana Hamasyana s názvem Mockroot, kombinuje prvky jazzu, djentu a arménských lidových melodií. Tato (na první pohled neproveditelná) fúze ožívá pod rukama talentovaného tria (Hamasyan, Arthur Hnatek - bicí, Sam Minaie - basa) neochvějně pevná i křehká ve svých jemných melodiích, hutných groovech, lichých taktech i Tigranových sólech. Mezi Osobní favority z této desky patří tahnoun nahrávky "Entertain me", sekaná skladba „The Grid“ a její pokračování „Out of the Grid“, nebo melancholická píseň „Lilac“.

Jakub Nejezchleba

Herní dojmy

Herní legenda z roku 1998 se konečně vrací v novém kabátku, který vypadá velice slibně.

Podle herní série byly natočeny i filmy. Americká herečka Milla Jovovich, která má ukrajinské kořeny, vdechla do filmové série Resident Evil pomocí své role Alice život, který film potřeboval. Capcom si sednul i s japonskou firmou Marza Animation Planet Inc. a vytvořil animáky, které skutečně stály za to. A hlavním hrdinou není nikdo jiný než Leon S. Kennedy, který je protagonistou i druhého herního dílu Resident Evil z roku 1998. Hra vyšla 25. ledna 2019, což je nedávno, a podle prvních ukázek se zdá, že by mohlo jít o skvělou oddechovou akci. Kdo by si nechtěl sednout k večeru a zabít si pár zombíků, kteří mají chuť na váš mozek? No já bych to brala hned.

Co si ale říct něco k historii série? Resident Evil je název, který používá zbytek světa, ovšem v Japonsku se užívá úplně jiný:

Biohazard.
Hlavní děj se odehrává v Raccoon City a Umbrella Corporation, která se se nachází v podzemí, v Úlu.

První díl vyšel v roce 1996, od

té doby vyšlo spousty jeho pokračování, přičemž, a zatím, *Resident Evil/Biohazard 7* byl poslední díl.

To bylo něco málo k historii, a teď se podíváme na dvojku, která má za sebou úspěšné vydání remaku. Změnila se nejen hratelnost, která je podle mě vyšperkovaná k dokonalosti, ale jak můžeme vidět, změnila se i grafická stránka hry, zlepšila se grafika, a to je velké další výhodou jsou vyšperkované animace, které jsou dotaženy do detailu tak, že když uvidíte zombíka, jak k vám jde, je radost se na něho dívat, protože je udělaný tak úchvatně, že vám je líto ten jeho nádherný obličej rozstřílet. Prostě se už dávno ví, že Capcom umí dělat remaky svých nejslavnějších videoher. A to je dobře, protože to umí jen málokdo.

V příštím čísle se můžete těšit na recenzi!

Datum vydání původního dílu: 21. ledna 1998

Datum vydání remaku: 25. ledna 2019

Vydavatel: Capcom

Platformy: PS4, XBOX One, PC

Terouš

OSTRAVSKÉ KULTURNÍ VZRUCHY

Pár slov na začátek. V této snad pravidelné rubrice chci předat jakási pojednání a vlastní výpovědi z různých kulturních akcí ať už místně anebo jakkoliv jinak spjatých s Ostravou. Věnuji se především tématům jako je literatura, výtvarné umění, hudba a divadlo. Ráda bych dokázala, že v Ostravě to nežije jen na Stodolní, a že kdo správně hledá, stále může objevit její (ne)omšelé surové kouzlo.

DANIEL BALABÁN, PALEOREST

V pražské Galerii 1. patro probíhala od listopadu do konce ledna výstava, troufám si říci, nejvýraznějšího ostravského malíře, Daniela Balabána. Abych ty, jež Daniela ještě neznají, nenechala na holičkách, než se pustím do recenze samotné výstavy, ráda bych obhájila, proč by měl být právě tento Daniel Balabán klíčovým soudobým autorem.

Jan a Daniel Balabánovi budou už vždy zapsáni v kulturní historii Ostravska přerodu 20. a 21. století, oba bratři vycházejí ve svých dílech z církevních evangelických tradic, ale také z životních zkušeností z dob socialismu. Jeden se vyjadřuje barvou na plátno, druhý zase slovy na papír. A oběma se také jejich počínání velmi daří, v případě Jana je správnější říci, dařilo. Daniel habilitoval na AVU, Akademii výtvarných umění v Praze, a od roku 1993 vede vlastní výtvarný ateliér na umělecké fakultě OU. Jeho výtvarný styl se považuje za jasný úkaz moderního současného malířství, i přes fakt, že to ještě dosud není plně definováno. V roce 2016 mu Galerie Výtvarného umění GVUO věnovala rozsáhlou výstavu, a právě v těchto posledních letech se typická sakrálnost jeho maleb přetváří v jakousi spiritualitu, jeho obrazy neskýtají dokonalou estetičnost, nýbrž, jak by řekl sám umělec, se stávají nositeli poselství. I přesto, že nepatří mezi nejmladší umělce, jde z jeho prací cítit mladistvá jiskra a nebojácnost zkoušet nové techniky a postupy na tak tradiční půdě, jako je malba sama.

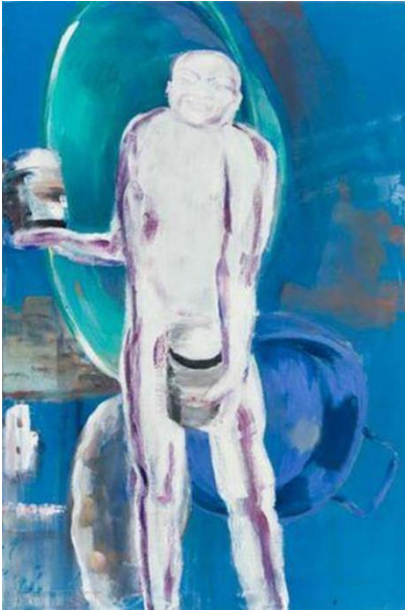
„Paleorest“ (Obr. 3), už z názvu výstavy vychází, že se bude pojit s něčím pradávným, starým anebo již neexistujícím, něčím co už zkrátka není, ale stále se nás to něčím dotýká, od čehož už si chceme odpočinout. Výstava má zachycovat nejnovější tvorbu, ale můžeme zde najít i straší obraz ze série Buddha s nádobím (Obr. 1). Nebyl by to Balabán, kdyby jeho obrazy nebyly protkány církevní symbolikou, mezi právě takové obrazy z výboru patří například až ironický obraz „Adam a Eva na měsíci“ anebo „Dobrá pastýřka.“ Nejedná se o plně kohezí výstavu, ale každé dílo má něco do sebe a ráda bych některé z výraznějších pláten rozebrala podrobněji.

Za zmínku jistě stojí plátno s názvem „Rodina,“ jedná se o temně vyhlížející kompozici hlav, znázorňující příbuzné při pohřbu. Sám Daniel se k tomuto obrazu vyjádřil, že byl inspirován pohřbem jeho matky, která zemřela minulý rok o vánocích. Dalším dílem z osobního života a přesněji z autorova snu je „Spisovatel,“ velkoformátový portrét jeho bratra Jana, který zde znázorňuje meditativní krajinu, po níž se procházejí naturalisté.

Dalším z velmi rezonujících děl je dosti banální obraz (Obr. 2), který již bylo možno vidět na nedávné výstavě a konferenci Hledání hranic malby v post-mediálním prostředí, která probíhala od listopadu 2017 do února 2018 ve více spřátelených ostravských (GVUO, Jáma 10, Důl Michal, Výstavní síň Sokolská, fakulta umění OU) i bratislavských galeriích. Je jasné co přesně má obraz znázornit, (pokud ne, připomeňme si název konference), také si prošel pár úpravami, nově dotvořené slévání barev příjemně podtrhuje téma obratu.

Na závěr je důležité zmínit, že Daniel byl také před měsícem nominován na cenu Jantar (profesní a společenské uznání umělců vázaných na moravskoslezský kraj) za výtvarné umění, právě i za jeho výstavu Paleorest. Samotný fakt, že se jedná o pražskou výstavu „nepražského autora,“ svědčí o tom, že je konečně třeba uznat nadregionální rozměry jeho tvorby.

Barbora Sukatschová

Obr. 1: Buddha III.

Obr. 2: Resuscitace malby

Obr. 3: Paleorest

Znovu ve hře

Sympatická Jennifer Lopez opět září v romantické komedii o tom, jak získat práci, která bývá snem mnohých žen.

Maya pracuje v místním supermarketu a marně čeká na povýšení, protože jí chybí tolik potřebný vysokoškolský diplom. Vše se rozhodnou vyřešit její přátelé a díky nové identitě, kterou pro ni vytvoří, Maya získá pozici, o které vždycky snila. Tím ale její nesnáze nekončí.

Začněme něčím pozitivním.

Jennifer Lopez v tomto filmu hrála svou roli dobře. Má charisma i herecký talent, ovšem když přišli ostatní herci, někteří převzali na chvíli otěže a to je dobře. Vedlejší postavy jsou taky slušně napsané, což se jen tak nevidí. Pak zde máme vtipy a komediální prvky, za které by se nemusela stydět ani ta nejlepší komedie. Hraje se zde i na emoce, což posiluje pouto mezi divákem a postavami. A to je velké plus, které si ode mne odnáší režisér **Peter Segal**.

Ovšem to, co filmu dává jedno velké mínus, je jeho předvídatelnost. Skoro v každé situaci si prostě řeknete, že to bude tak a ono to opravdu je. Ano, najde se zde i pár chvil, kdy nevíte, co se může stát, ale stejně, převaha předvídatelnosti je zde velká.

Nemyslete si však, že film je jen oddechovka, u které budete pít kolu a jíst popcorn. To opravdu ne. Snímek v sobě nese hned několik poselství, která někoho mohou dovést k zamyšlení. Například, že ženy bez vysokoškolských titulů to mají ve vedoucích pozicích těžké, i kdyby byly dokonalé. I kdyby měly patnáct let znalostí, prostě titul nemají, tudíž nemůžou jít výš než ti s ním. Tím ovšem neříkám, že bez vysoké školy jsou hloupé. Někdy stačí i troška selského rozumu.

Pokud lžeme, tak lžeme především sami sobě, což dodává snímku prvek originality, přesto se časem opakuje, ale je dobré se nad tím zamyslet a říct si, že lepší je nezapomenout kdo jsme my.

Hrají: Jennifer Lopez, Vanessa Hudgens, Milo Ventimiglia, Leah Remini, Freddie Storma

Režie: Peter Segal

Scénář: Elaine Goldsmith-Thomas a Justin Zackham

Stopáž: 1 h 45 min

Hodnocení: 77/100

Film měl pár chyb, i přesto jsem odcházela velice spokojená a myslím si, že pokud si někdy budete chtít dát večer nějaký oddechový film, doporučuji.

Terouš

THERE IS NO PLANET B

Příroda a životní prostředí je to, čeho bychom si měli vážit nejvíce. Naším úkolem je žít tak, abychom naši planetu chránili a zabezpečili jí pro budoucí generace.

Zejména kvůli lidským činnostem Země postupem času podlehla rostoucímu globálnímu oteplování, obrovskému znečištění a celkovému vyčerpání. Stav Země, ve kterém se nyní ocitáme, povede brzy ke katastrofám, jakými jsou například: tání ledovců, věčně zmrzlá půda, zvyšování hladin oceánů, změna srážek, rozšiřování subtropických pouští, extrémní projevy počasí, lesní požáry, záplavy, okyselování oceánů a enormní vymírání živočichů.

Přestože je tato situace vážná, stále můžeme těmto katastrofám předejít, a to jediné tak, že budeme okamžitě vést naše životy lépe a šetrněji. Proto jsem se rozhodla sepsat pár ekologických tipů, kterými mě inspirovala organizace Greenpeace.

Budu třídit odpad.

Recyklace je pro životní prostředí nezbytná. Pokud nezačneme třídit odpad, naše planeta se dostane do stavu, ze kterého nebude cesty zpět. Třídění odpadu napomáhá šetřit zdroje surovin, životní prostředí a umožňuje další využití odpadu. Přestože je recyklace velmi užitečná, ještě větší zásluhu přírodě prokážeme, když budeme náš odpad minimalizovat.

Nebudu plýtvat vodou.

Kvůli postupujícímu globálnímu oteplování a celkové změně klimatu dochází k redukci srážek a tím k vysychání povrchových i podzemních zdrojů vody. Proto je nutné hospodařit s vodou rozumněji než doposud. Podle statistik člověk v obyčejné domácnosti za den spotřebuje 120 až 150 litrů vody denně. A přestože si to v dnešní době neuvědomujeme, každá sklenice vody je vzácná a abychom jí neplýtvali, můžeme se řídit jednoduchými pravidly. Toalety tvoří z celkové spotřeby vody zhruba 30 až 40%, proto je lepší využít úsporného splachování, které ušetří několik litrů vody. Také při sprchování ušetříme o třetinu vody více než při koupeli anebo tehdy, když budeme zapínat pračku až po jejím plném naplnění. Staré myčky spotřebovávaly až 100 litrů denně, dnes je jejich spotřeba odhadována kolem 40 litrů vody. Místo mytí nádobí, které dle odhadů spotřebuje až 80 litrů, můžeme využít automatickou myčku na nádobí, které vystačí kolem 10 až 15 litrů vody.

Omezím používání jednorázových plastů.

Přes 90% všech plastů, které kdy byly vyrobeny, nebyly nikdy recyklovány a velká část z nich končí v oceánech a mořích. Pokud se tato situace nezmění, podle vědců se do roku 2050 bude v mořích nacházet 12 miliard tun plastu, což znamená, že v oceánech bude více odpadků než ryb. Přestože by veškeré jednorázové plasty měly být do roku 2021 zrušeny, můžeme již nyní využít alternativ, kterých je v dnešní době spousta. Například si můžete pořídit vlastní nerezové nebo skleněné brčko, nosit skleněnou láhev, pořídit si bambusový nebo jiný kelímek na kafe, mít po ruce svůj vlastní příbor, krabičku na jídlo nebo si třeba nosit plátěnou tašku na nákup.

Snížím konzumaci masa.

Přestože chov dobytku zaujímá až 83% veškeré zemědělské plochy, lidem poskytuje pouze 18% kalorií. V kombinaci hnojiv a vylučováním methanu se vytváří skleníkové plyny, které jsou dvojnásobně vyšší, než ty, které vyrábí všechna auta, letadla a další dopravní prostředky dohromady. Snížením konzumace masa dosáhneme k největší

redukci své vlastní ekologické stopy. Místo masa můžeme na svůj jídelníček zařadit sójové maso, tofu, tempeh, klaso nebo ROBI.

Budu šetřit jídlem.

V dnešní době je běžné, že nespotřebované potraviny vyhodíme do koše. Až třetina všeho jídla na světě skončí na skládkách. Přesto na světě existuje mnoho lidí, kterým by naše vyhozené jídlo přišlo k užítku nebo dokonce zachránilo život. Abychom omezili plýtvání jídlem, je dobré si například nosit do restaurací svou vlastní krabičku a odnášet si nedojedené jídlo domů, vařit si přiměřené porce, skladovat a vařit beze zbytků.

Budu používat pouze udržitelný palmový olej.

Palmový olej je kvůli svým velkým výnosům a levné pracovní síle velmi žádaný. Bohužel má za svědomí obrovskou devastaci přírody, kácení a vymírání deštných pralesů a s nimi i živočichů, kteří na jeho území žijí. Stejně tak místní obyvatelé přicházejí o své domovy. Palma olejná má životnost 25 let, po tomto období se půda stává vyčerpanou a neobnovitelnou. A přesto, že je palmový olej v dnešní době tak hojně používán, neprospívá našemu zdraví a ke svému životu ho nepotřebujeme. Proto se jeho koupi můžeme vyvarovat a nakupovat například olivový, řepkový nebo slunečnicový olej. Taktéž můžeme kupovat výrobky, které jsou vyrobeny etickým a trvalým způsobem (BIO, FSC, MSC, Fair Trade apod.).

Budu cestovat ekologicky.

Dopravní prostředky mají velký podíl na globálním oteplování, protože produkují velké množství znečišťujících látek a emisí skleníkových plynů. Také výstavba silnic zatěžuje přírodu a narušuje její ekosystém. Přírodě pomůžeme nejen tím, že budeme preferovat šetrnější dopravní prostředky, ale také bychom měli při nákupu upřednostňovat lokální potraviny. Zejména exotické ovoce obnáší obrovskou ekologickou stopu, jelikož je k nám přepravováno letecky.

Snížím spotřebu energií.

Výroba světelné energie zapříčiňuje znečišťování ovzduší a přispívá

ke globálním klimatickým změnám. Proto úspora světla hraje důležitou roli. Ke zmírnění spotřeby energie pro výrobu světla mohou přispět LED žárovky, které oproti klasickým žárovkám mohou ušetřit významnou část energie a nad to se vyznačují delší životností.

Budu jíst vegansky.

Živočišný průmysl má na naši Zemi největší vliv. Chov hospodářských zvířat na maso, vejce a mléko produkuje 14,5% světových emisí skleníkových plynů. Pro svůj účel zabírá přibližně 70% zemědělské půdy a je největším viníkem kácení, odlesňování a znečištění vody. Pokud by se konzumace masa v USA změnila o 50%, mělo by to stejný výsledek, jako bychom odstranili 26 milionů aut.

Maja Kaletová

Úvod do sportovní rubriky

S redakční radou jsme se shodli, že časopis Paul by měl být tematicky velmi různorodý, tak aby oslovil a vyhověl co největšímu počtu čtenářů. Zároveň bychom chtěli, aby byl poutavý a každý si v něm našel to své. A proto jsme velkou část času příprav strávili diskuzemi o jeho obsahu. Uvažovali jsme nad spoustou možností a jako jeden z prvních návrhů padla sportovní rubrika.

Na první pohled se to zdá zcela logické, přece každá forma populárního média věnuje sportu vlastní sekci. Po uvážení nám však došlo, že kvalitní a záživné podání tohoto tématu nebude zas tak jednoduchou záležitostí. Jak jen ho zpracovat neotřele, originálně, aniž by nebylo pouhou směsicí již řečených informací? Další otázkou je, zda chceme uvádět pouze strohé informace nebo k nim přidat náš osobní názor.

Jsme si vědomi, že existuje nepřeberné množství článků, které bychom mohli napsat, ale pro naše první vydání jsme se rozhodli našim čtenářům připomenout, v čem je sport, a zejména pohyb, který sportem provozujeme pro nás tak důležitý.

Pohyb potřebujeme k životu stejně tak jako jídlo, pití, či spánek. Máme-li nedostatek jídla, přepadne nás hlad. Máme-li nedostatek spánku, začneme být ospalí. Ale co když máme nedostatek pohybu? Dá nám tělo nějaký impuls, abychom se zvedli a šli se projít? Obávám se, že ne. A proto bychom na něj měli myslet sami a každý den udělat něco málo pro své zdraví.

Člověk by měl být veden k pohybu již od dětství, pouhé dvě hodiny tělesné výchovy týdně na základní škole opravdu není mnoho. A tudíž je možnost dítě přihlásit do pohybového kroužku, nebo s ním chodit aktivně sportovat. Mnohým láska ke sportu zůstane po celý život, mnohé brzy opustí.

Největší problém ale nastává v dospělosti při nástupu do zaměstnání, kdy nás všechny často limituje čas, nebo peníze. Málokdo z nás má možnost chodit do posilovny pětkrát týdně, nebo běhat každý den. To se dá ale jednoduše obejít a i přes časovou vytíženost zůstat fit!

Například jízdu autem ráno do práce můžete vyměnit za příjemnou procházku, při které prospějete nejenom sobě ale i životnímu prostředí. Nebo o víkendu místo kina s kamarádem spolu můžete vyrazit na hory, kde rozhodně neutratíte více, než kolik byste dali za lístek do kina. Koneckonců i plavání na koupališti místo nekonečného slunění vám pomůže k lepší fyzické kondici.

Čas ani peníze nehrají roli, jde jen o to, zda chcete, anebo ne. Sport a zdravý životní styl napomáhá jak vaší fyzice, tak i vyrovnanosti ve vašem pracovním a osobním životě. Vězte, že co do zdraví vložíte, tělo vám ve stáří vrátí.

Takže až se příště budete rozhodovat, zda do druhého patra vyjdete pěšky, nebo si přivoláte výtah, vzpomeňte si, prosím, na tento článek.

Jakub Hájek, Jan Karola

HUDEBNÍ UDÁLOSTI ROKU 2019

Hudba je zřejmě nedílnou součástí života skoro každého z nás. A rok 2019 bude hudebními zážitky opravdu nabitý.

19. 3. navštíví Českou republiku **Mike Shinoda** a těšit se v následujícím měsíci můžeme i na známého **Boba Dylana** – 7. – 9. 4.

Květen bude nabitý těmi největšími hvězdami – 7. 5. **Elton John**, 11. a 12. 5. **LP** a závěr měsíce bude patřit hvězdě loňských Colours of Ostrava: **Georgovi Ezrovi** – 21. 5.

Pokud jste zastánci spíše české hudby, v průběhu celého června bude koncertovat slavná skupina **Kabát** a podívá se po velké části naší republiky. Ze světoznámých kapel nebude v tomto měsíci chybět ani **Maroon 5** – 5. 6.

Začátek prázdnin, tudíž sedmý měsíc roku bude nezapomenutelný díky dlouho očekávanému **Edu Sheeranovi**, který nás konkrétně navštíví 7. a 8. 7. Celá Ostrava opět zavítá na slavný festival **Colours of Ostrava**, který bude tak jako každý rok plný nezapomenutelných hudebních zážitků od 17. do 20. 7. a prázdniny završí **Metallica**, 18. 8. V říjnu můžeme očekávat také **Arianu Grande** (8.10.)

Myslím, že se v roce 2019 mají všichni na co těšit.

Tereza Bartusková

AQUAMAN (2018)

From Warner Bros. Pictures and director **James Wan** comes an action-packed underwater adventure that spans the vast, visually breathtaking underwater world of the seven seas. The film tells the origin story of half-human, half-Atlantean Arthur Curry (**Jason Momoa**) and takes him on the journey of his lifetime—one that will not only force him to finally take over the throne of Atlantis as his half-brother Orm (**Patrick Wilson**) threatens to attack the surface world, but also to make peace with who he really is and embrace that very reality.

The film also stars Amber Heard as Mera, a strong warrior-princess that accompanies Arthur on his entire journey; William Dafoe as Vulko, vizier to the throne of Atlantis and Aquaman's mentor; Yahya Abdul-Mateen II as the second, slightly less important movie antagonist that seeks vengeance on Aquaman and Nicole Kidman as the former Queen of Atlantis and mother of Arthur.

The movie, being largely seen as DC's last hope in redeeming itself, as the previous movies were received rather negatively (being criticized for its dark tone, seriousness and lack of

anything the general public is used to from MARVEL movies), manages not only to do exactly what was expected of it (save the DCEU), but also to be the fifth highest grossing movie in the

international box office (up to the minute the movie has earned about \$1.03 Billion). Another positive thing is that the viewer is not required to have any previous knowledge regarding the DCEU, or any superhero movie in general. Although the movie is trying to be as accurate as possible to its source (mostly inspired by the new 52 comic book issue), except some “minor” slips such as Aquaman not being a tattoo-free blondie; the initial narrating (done by the main hero of the story) explains all the basics necessary in order to understand what, why and how.

Focusing more on the production part, despite working with a budget around \$160 million, the movie features stunning visual effects, with 2/3 of the movie takes place underwater. Being among roughly 20 movies that are set underwater, and among firsts to be live-action, the freedom of creativity was huge, and both the director and the VFX team made sure they make the most of it. The colour scheme is well-balanced, a lot of blue (as expected from an underwater movie) alongside violet, pink and green. The costumes were also being very source-accurate, even though Amber Heard had to wear a tight corset and high heels, which she described as “something to work on in the future”. The costumes in general never seem out of place, except Amber Heards WIG. Despite being visually stunning, it might irritate a good part of viewers that her hair seem so artificial, but if you’re here for the story, that should not bother you in any way.

When it comes to action itself, people will recognize Wans typical shooting style, but among the superhero movies, it feels like a breath of fresh air. And he is not letting go of his past with horror movies either (being the director of SAW or CONJURING), as the movie features a sequence in which it is rather obvious that it should feel like from some kind of a horror-fantasy movie. The action is also accompanied by well-composed music by Rupert Gregson-Williams, who also composed music for a previous DC movie, Wonder woman (2017). It is not a miracle among movie soundtracks, but not one to frown upon either.

Overall, the movie is visually very pleasing, but not anything new if we talk about the story. The typical good guy discovering his true potential while saving the world scenario does feel a bit cliché, even though it features the best kissing scene of the year (you have to see it yourself to know what's the talk about). But the fact stays that it is rightfully called the best DCEU movie ever done (not counting the Dark knight trilogy), and something definitely “seaworthy” if you’re looking for a good superhero origin story.

Katka

Zajíci si balí kufry

Když se člověk zeptá malých dětí, kde žijí zajíci, většina by určitě opověděla, že zajíci žijí buď v lese, nebo na poli, nebo někde na loukách v přírodě. Kdybychom se ptali dále, jestli zajíci žijí také ve městech mezi námi, odpověděly by nejspíš ne. Koho by to kdy napadlo, že by zajíci měli žít ve městech. Ne jenom malé děti by si pomyslely, že se jedná o naprostou hloupost. Zajíci jsou přeci příliš divocí a hlavně plaší. Města jsou pro ně příliš nebezpečná, hlučná, plná aut a jiných nástrah. Na něco takového si přeci nemohou zvyknout...Nebo mohou?

Zvířata původně divoká se přestěhovávala do měst již dříve. Například různé druhy ptáků, jako jsou holubi, havrani, nebo straky našly ve městech svůj domov již před stovkami let. Ještě dříve než ptáci se do měst začaly stěhovat také hlodavci. Myši, krysy, potkani a další si našli nový domov v blízkosti lidského obydlí. Nově se do okrajových částí mnohých obcí dostávají například sysli. Čím to však je? Tito živočichové nejsou mezi lidmi zrovna vítáni. Naopak se jich mnohdy snažíme zbavit, a to ne zrovna šetrnými metodami. Pasti, jedy a další nástroje slouží k hubení těchto tvorů, přesto však zůstávají i v takto nepřátelském prostředí raději než ve svém přirozeném.

I když se to může zdát na první pohled absurdní, existuje mnoho důvodů, proč tak jednají. Jedním z těchto důvodů může být právě výrazný úbytek prostředí, ve kterém se doposud tyto živočichové nacházeli. Díky značnému příbytku zemědělsky využívaných půd a s tím spojeným úbytkem lesů a luk, se tak z mnohých útočišť stala prostředí mnohem nebezpečnější, než rušné velkoměsto. Chemikálie a velké zemědělské stroje jsou daleko účinnějšími nástroji smrti, než kdejaká past na myši. Těžba dřeva, ať už legální nebo ne, výrazně zasahuje do ekosystému lesů. Toto však nejsou jediné důvody pro stěhování zvířat do čtvrtí měst.

Mnohé druhy živočichů se do měst dostávají hlavně kvůli většímu množství potravy. Kromě toho, že lidé velice rádi zvířata a to zejména

ptactvo krmí, v lidmi produkováném odpadu se nachází spousta zbytků jídla, o které sice lidé sami nejeví přílišný zájem, což se ale o zbytku zvířecího světa říct nedá. Stručně řečeno, kde jsou lidé, je odpad, a kde je odpad, je i potrava. Tímto se konečně dostáváme k již dříve zmiňovaným zajícům. Zajíci si totiž nejenže mohou zvyknout na ruch a nástrahy velkoměsta, oni se jim již přizpůsobili. Ano. Zajíce můžeme již posledních pár let vidět v parcích, nebo na školních hřištích, včetně toho našeho. A není to proto, že by zešíleli. Zkrátka se jim tu líbí.

Jek to však k zamyšlení. Jestliže člověk dokázal přeměnit tvář přírody natolik, že se už i zajícům líbí více tady u nás ve městě. Což o to. Nemáme to tu zrovna škaredé. Jenom si říkám, kam se budeme stěhovat my, až se nám tady přestane líbit.

Matěj Stolička

Povalečův průvodce Ostravou

Dvojice kavárenských povalečů, milovníků dobrého jídla, pití a prostředí, Kuba a Jana, Vám v této rubrice poradí, ve kterých podnicích Ostravy (přednostně centra a Poruby) utratit své horko těžko ušetřené úspory.

Kam na kafe?

Káva se stává novou manou. Generace našich rodičů se většinou spokojí s nějakým tím pressem z kapsle, nad čímž my pompézně ohrnujeme nos. „Výběrovka“ je dneska to jediné, z čeho si necháme dělat naše napěněné flat whity nebo voňavé filtry. Tak kam na ni chodíme my?

Poruba

Tipy v Porubě jsou pro nás samozřejmě předností. Kavárenské velikány, **CØKAFE** a **AlterNativu** známe asi všichni. Pro ty neznalé ve zkratce: **CØKAFE** je řetězec ostravských moderních kaváren, jedna na Hlavní třídě a druhá v centru, přímo na tramvajové zastávce Stodolní. Při návštěvě nikdy nešlápnete vedle, kávu, zákusky i pokrmy mají výborné, ovšem za svou cenu. AlterNativa se může pyšnit unikátnějším interiérem než porubské **CØKAFE**, podle mého i lepšími dezerty a rozmanitější nabídkou nápojů. Třetím podnikem, který bych ráda zmínila, je **Blanch café**. Tato miniaturní kavárnička přímo naproti Albertu vás sice neohromí co se exteriéru či rozmanité nabídky týče, ovšem útulné posezení, příjemná obsluha a rozumnější ceny kávy (v porovnání s dvěma předešlými kavárnami) mě často zlákají k návštěvě.

Nabídku AlterNativy nebo **CØKAFE** umíme pomalu nazpaměť, a taky víme, kde tam žijí jejich pavouci Ondra a Ludvík. Jejich výběrem chybu neuděláte, za mě trošku ztrácí Alternativa, která působí jako podnik bez tváře nebo nějaké větší osobitosti. Rád doporučím Blanch, velmi, velmi útulný prostor, skoro jak doma v obýváku.

Centrum

Centrum je naše oblíbená část Ostravy. Možností je tu několikánásobně více než v Porubě, takže nemůžeme tvrdit, že jsme vyzkoušeli všechny kavárny v okolí Masarykáče. Mezi mého nově objeveného favorita patří miniaturní **PetPunk**. Velice osobní přístup baristy k zákazníkovi a famózní zákusky v kombinaci se skvělou kávou rozhodně stojí za návštěvu. Přes ulici od PetPunku se nachází kavárna **U Daniela**. Stylový podnik v podobě vintage bytu může nabídnout skvělou atmosféru a intimitu. Pokud ale hledáte místo s nejlepší kávou ve městě, Daniel nepatří mezi ta místa, která bych doporučila. Dále stojí za zmínku ta zvučnější jména, jako jsou kavárny **U Černého stromu**, **CØKAFE centrum**, **Ostravanka** nebo skvělý stánek **Čerstvý Boby**.

A nesmí se zapomínat na **La Petite Conversation**. Atmosférický podnik Belgičana, který neumí pořádně česky je fajn nejen na kafe, ale i na oběd. Název by se dal přeložit jako „small talk“, ale v LaPeCu je vždycky čas i nálada na víc než to. A co se týče „zvučnějších“ jmen, tak ta u mě nerezonují zas tak silně. Daleko lepší je se nechat (snad) příjemně překvapit. A v centru se to riziko vyplatí. Jedním z našich takových objevů je **Či já vim coffeebar**.

Jana Seibertová, Jakub Nejezchleba

Memes měsíce

A na závěr, výběr těch nejlepších memes. Autoři jsou, pro dobro všech, anonymní a je nutno podotknout, že vtipy nemají nikoho urazit, pouze pobavit.

Když projdeš přes zakázané schodiště

A teď řekni "Ózist"

student: *yawns*

Mazurek:

Když ti v powerpointu
přiskáče z jedné strany
Ludvík XVI. a z druhé
spirálou přiletí obrázek Bastily

